

Medlem, naar han kommer omkring paa Møder, siger Ting, der ikke ere rigtige. Jeg ved f. Eks., at det ærede Medlem paa et Møde, der i Efteraaret var i „Studentersamfundet“, hvor det ærede Medlem optog en Debat om Flakkebjergsagen — det er en Sag, han holder meget af at tale om, nu vil jeg ogsaa et Øjeblik tale derom — blandt andet sagde, at der under Forhørene i Flakkebjergsagen var fremkommet Oplysninger om, at Børnene lænkedes med Lænker fra Haandjernet ned til en Bøjle om Benet. Det sagde det ærede Medlem i en saadan Debat om Flakkebjergsagen, at der forelaa Oplysninger om i Forhørene i Flakkebjergsagen, og det var fuldkommen urigtigt; der forelaa ikke Oplysninger fra Forhørene i Flakkebjergsagen om det allermindste deraf.

Og saaledes vilde jeg, hvis Tiden var dertil, kunne paavise, hvorledes det ærede Medlem Gang paa Gang, naar han kommer til at tale om Børnesagen, lader sig lede af sin Fantasi og kommer til at sige Ting, der ikke have nogen som helst Tilknnytning i Virkeligheden. Derfor tillægger jeg Overværgeraadets Afgørelse af Spørgsmaalet om den lille Gudrun, som jeg for øvrigt ikke kender noget til, langt mere Betydning end det ærede Medlems Fortælling om, hvorledes hun skulde være bleven behandlet af Fru Bransholm, og i Modsætning til det ærede Medlem tror jeg, at Overværgeraadets Sammensætning er særdeles god og fuldkommen rigtig og forsvarelig. At et eller flere af Medlemmerne af Overværgeraadet for en Tid kunne blive syge, f. Eks. af Overanstrengelse, og derfor maa have Permission, er noget, der kan ramme alle, men jeg mener, at de Mænd, der sidde i Overværgeraadet, netop ere fuldkommen kvalificerede til at tage Bestemmelse om de Børns Skæbne, Talen er om.

Jeg indrømmer, at det ærede Medlem fuldkomment har Ret, naar han siger, at det er en meget vigtig Ting at bestemme over et Barns Skæbne, men jeg ser med langt større Tryghed disse Bestemmelser tagne af Overværgeraadet end af det ærede Medlem, særlig naar jeg ser hen til, hvorledes han tog sig af den lille Veronika. Og naar det ærede Medlem nu talte om, at han havde tilbudt at skaffe en Plads til den lille Gudrun, vil jeg sige, at efter den Maade, hvorpaa han lod Veronika komme an, tror jeg, at man nærmest maa gyse ved at tænke sig, at det ærede Medlem skulde bestemme over smaa Pigebørns Skæbne.

Det ærede Medlem talte om de af ham saa yndede Fedtegrever. Han udtalte, at jeg under Forhandlingen her i Tinget havde sagt, at jeg som Dreng holdt meget af Fedtegrever. Det er igen et Udslag af det ærede Medlems løbske Fantasi. Jeg sagde netop, at jeg havde aldrig set en Fedtegreve. Det staar i Rigsdagstidenden, og det ville ærede Medlemmer sikkert ogsaa kunne huske. Nu har jeg imidlertid opnaaet, om end paa saa lang Afstand, at jeg ikke vilde kunne kende den igen, at blive præsenteret for en Fedtegreve. Men jeg vil nok spørge, hvis disse Fedtegrever — for der var maaske flere —, som det ærede Medlem havde med her i Tinget, ere saa slemme, som det ærede Medlem siger: Er det nu ogsaa den samme Slags Fedtegrever, som Børnene paa „Hebron“ holdt saa meget af at spise, og som det er oplyst, at Børnene i Holstebro gik paa Slagteriet og bad om at faa Lov til at spise og dernæst spiste paa Stedet? Dernæst vil jeg gerne spørge: Hvor gamle ere det ærede Medlems Fedtegrever?

Det ærede Medlem talte endvidere om, at „Landerupgaard“ burde nedlægges, og Forstanderen eller andre Personer burde fjernes, fordi der blev straffet der ligesom andre Steder med barbariske Straffe, de samme Straffe, som blive uddelte i Strafanstalterne. Jeg vil nu sige, at med Hensyn til Rottingen kommer det dog i høj Grad an paa, hvem der udfører Straffen, og hvorledes den udføres, og der tillader jeg mig dog at antage, at Spanskrørstraf — thi Rotting er jo Spanskrør, og Spanskrør er jo Rotting — paa saadanne Anstalter paa ingen Maade udføres med den Kraft, som Tilfældet er, naar det sker af en dertil uddannet Person paa Strafanstalterne. Men naar det ærede Medlem taler saa meget om denne Rotting, vil jeg igen ved denne Lejlighed minde om, at den Gang, vi havde Børneloven til Forhandling for et Par Aar siden, var det ærede Medlem jo selv en Tilhænger af, at der skulde overlades Forstanderne paa Anstalterne at anvende Hustugt med Spanskrør, altsaa Rottingstraf, medens jeg var den eneste, der ytrede Betænkelighed derved. Det vil jeg gerne minde det ærede Medlem om.

Jeg kommer dernæst til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Det ærede Medlem talte først om det Brev, jeg i sin Tid skrev til Redaktør Johannes Hansen, og kom med den gamle Historie om, at Brevet var skrevet af mig for at hindre, at en Svindel blev afsløret.